

Nd. 226. Frumvarp til laga [211. mál]

um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

(Lagt fyrir Alþingi á 109. löggjafarþingi 1986.)

I. KAFLI

Gildissvið og samningsaðild.

1. gr.

Lög þessi gilda um alla starfsmenn sem eru félagar í stéttarfélagum sem skv. 4. og 5. gr. laganna hafa rétt til að gera kjarasamninga samkvæmt þeim og eru ráðnir hjá ríkinu, ríkisstofnunum, sveitarfélögum eða stofnunum þeirra með föstum tíma-, viku- eða mánaðarlaunum, enda verði starf þeirra talið aðalstarf.

Ákvæði laganna taka ekki til:

1. Biskups Íslands, borgardómara, borgarfégeta, bæjarfégeta, flugmálastjóra, forstjóra ríkisspítala, héraðsdómara, hæstaréttardómara, landlæknis, lögreglustjórans á Keflavík-urflugvelli, lögreglustjórans í Reykjavík, orkumálastjóra, póst- og símamálastjóra, rafmagnsveitustjóra ríkisins, rannsóknarlögreglustjóra, ráðherra, ráðuneytisstjóra, rektors Háskóla Íslands, rektors Kennaraháskóla Íslands, ríkislögmans, ríkissaksóknara, ríkisskattstjóra, sakadómara, sendiherra, skattrannsóknarstjóra, sýslumanna, tollgæslustjóra, tollstjórans í Reykjavík, vegamálastjóra, verðlagsstjóra, yfirborgardómara, yfirborgarfégeta, yfirdýralæknis og yfirsakadómara, en starfskjör þeirra skulu ákveðin af Kjaradómi.
2. Starfsmanná ríkisbanka né lánastofnana ríkisins.

3. Starfsmanna stofnana og fyrirtækja ríkis og sveitarfélaga þegar um kaup þeirra og kjör fer eftir kjarasamningum stéttarfélaga þeirra og vinnuveitenda, sbr. lög nr. 80/1938, og lögum nr. 19/1979.
4. Þeirra sem skipa samninganefndir ríkis og sveitarfélaga.
5. Forstöðumanna stofnana, sbr. 5. og 6. tölul. 29. gr. laga nr. 38/1954, sem óska að vera utan samningsumboðs stéttarfélaga og ákveður fjármálaráðherra þeim starfskjör án samninga.
6. Þeirra starfsmanna sveitarfélaga sem getið er í 4.–6. tölul. 19. gr. þessara laga og eru utan samningsumboðs stéttarfélags samkvæmt ákvörðun sveitarstjórnar sem ákveður þeim starfskjör án samninga.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar.

2. gr.

Lög þessi taka einnig til starfsmanna sjálfseignarstofnana sem starfa í almannabágu samkvæmt lögum, eru í fjárlögum eða njóta fjárframlaga til launagreiðslna úr ríkissjóði af daggjöldum eða úr sveitarfélagssjóði, enda komi til samþykki viðkomandi stofnana.

3. gr.

Fjármálaráðherra fer með fyrirvar ríkissjóðs við gerð og framkvæmd kjarasamninga samkvæmt lögum þessum. Hann skipar nefnd manna til að annast samninga af sinni hendi og tilkynnir viðsemjendum sínum skipan hennar.

Forsetar Alþingis gera kjarasamninga við starfsmenn Alþingis.

Sveitarstjórnir fara með fyrirvar sveitarfélags síns að því er varðar kjarasamninga við starfsmenn sína. Þær geta skipað nefnd til að annast samninga af sinni hendi og skulu þá tilkynna viðsemjendum sínum skipan hennar.

Sveitarstjórnir geta haft með sér samvinnu um samningsgerð og falið sameiginlegri samninganefnd samningsumboð sitt. Sama á við um samvinnu milli ríkis, sveitarfélaga svo og þeirra og forráðaaðila stofnana skv. 2. gr.

4. gr.

Stéttarfélög starfsmanna ríkis og sveitarfélaga eða samtök slíkra félaga fara með fyrirvar félagsmanna sinna um gerð kjarasamninga samkvæmt lögum þessum og aðrar ákvarðanir í sambandi við þá.

Pau stéttarfélög, sem við gildistöku laga þessara hafa sérkjarasamninga við fjármálaráðherra samkvæmt lögum nr. 29/1976 eða lögum nr. 62/1985 eða hafa kjarasamninga við sveitarfélög samkvæmt reglugerð nr. 236/1976, eiga rétt á að gera samninga við sama aðila samkvæmt lögum þessum óski þau eftir því innan árs frá gildistöku laganna.

5. gr.

Önnur stéttarfélög eða félagasamtök en um ræðir í 4. gr. öðlast rétt til að vera samningsaðili samkvæmt lögum þessum sé a.m.k. eitt eftirtalinna skilyrða uppfyllt, sbr. þó 1. mgr. 6. gr.:

1. Að félag taki til meiri hluta opinberra starfsmanna hjá ríki eða sveitarfélagi annarra en þeirra sem eru í stéttarfélögum sem eiga rétt til samninga skv. 2. og 3. tölul. þessarar greinar.
2. Að félag taki til a.m.k. $\frac{2}{3}$ hluta starfsmanna sem undir lögina heyra hjá tiltekinni stofnun og að þeir félagar séu 100 eða fleiri.
3. Að félag taki til a.m.k. $\frac{2}{3}$ hluta starfsmanna sem undir lögina heyra og eru í starfsstétt með lögformleg starfsréttindi eða uppfylla skilyrði um formlega menntun sem jafna má til slíkra starfsréttinda og að þeir félagsmenn séu 40 eða fleiri.

6. gr.

Eigi skal nema eitt stéttarfélag hafa rétt til samningsgerðar við sama vinnuveitanda fyrir sömu starfsstétt, sbr. 3. tölul. 5. gr. Þetta ákvæði takmarkar þó ekki þann rétt til samninga sem félög hafa skv. 2. mgr. 4. gr. að óbreyttri félagsskipan.

Félög, sem skv. 4. gr. hafa samningsrétt við hluta vinnuveitenda og uppfylla jafnframt skilyrði 3. tölul. 5. gr. um lögformleg starfsréttindi eða ígildi þeirra, öðlast rétt til samninga við aðra vinnuveitendur með sama hætti og önnur félög sem falla undir 5. gr., sbr. síðustu málsgrein þessarar greinar.

Félög, sem rétt hafa til samningsgerðar skv. 4. og 5. gr., geta tvö eða fleiri gert sameiginlegan kjarasamning er taki til allra samningsbundinna kjaraatriða eða hluta þeirra.

Stofnun nýs félags, sem fer með samningsumboð skv. 5. gr., skal tilkynna a.m.k. þremur mánuðum fyrir lok samningstímabils þeirra kjarasamninga sem gilda fyrir félagsmenn hins nýja félags.

7. gr.

Starfsmaður, sem lög þessi taka til, á rétt til þátttöku í stéttarfélagi sem fer með samningsumboð samkvæmt lögum þessum eftir því sem samþykktir viðkomandi félags segja. Aðeins eitt félag fer með umboð til samninga fyrir hann.

Starfsmaður, sem lög þessi taka til og eigi er innan stéttarfélags samkvæmt lögum þessum, greiði til þess stéttarfélags, sem hann ætti að tilheyra, gjald jafnt því sem honum bæri að greiða væri hann í því, enda fari um laun hans og önnur starfskjör samkvæmt samningum þess samkvæmt nánari ákvörðun fjármálaráðherra eða sveitarstjórnar. Þá ákvörðun skal tilkynna viðkomandi stéttarfélagi.

8. gr.

Stéttarfélög eða samtök stéttarféлага, sem rétt hafa til að gera samninga samkvæmt lögum þessum, skulu tilkynna viðsemjanda sínum eigi síðar en við upphaf samningaviðræðna hverjir skipa samninganefndir þeirra.

Stéttarfélög starfsmanna sveitarfélaga geta haft samvinnu um samningsgerð og kosið sameiginlega nefnd til að fara með samningsumboð sitt. Sama á við um samvinnu stéttarféлага, starfsmanna hjá ríki og sveitarfélögum svo og stofnana skv. 2. gr.

II. KAFLI

Efni kjarasamninga, gildistími og ábyrgð.

9. gr.

Í kjarasamningi skal kveðið á um föst laun, vinnutíma, þar með talið vinnuvökur, laun fyrir yfirvinnu, orlof, ferðakostnað, fæðisaðstöðu, fæðiskostnað, tryggingar, starfsmenntun og önnur atriði sem aðilar verða sammála um.

Um aukatekjur og önnur hlunnindi ríkisstarfsmanna, sem líkt er farið, skal kveða á í reglugerð sem fjármálaráðherra setur.

10. gr.

Kjarasamningar skulu vera skriflegir. Kveðið skal á um lengd samningstímabils og uppsagnarfrest í kjarasamningi.

Uppsögn skal vera skrifleg og kynnt viðtakanda á sannanlegan hátt.

11. gr.

Kjarasamningur framlengist um sex mánuði í senn, með óbreyttum uppsagnarfresti, hafi honum eigi verið sagt upp réttilega.

12. gr.

Tilkynning um uppsögn kjarasamnings skal send ríkissáttasemjara samtímis og uppsögn er send gagnaðila.

Nú rennur kjarasamningur út vegna uppsagnar og skal þó eftir honum farið uns nýr kjarasamningur hefur verið gerður.

13. gr.

Aðilar kjarasamnings bera fébótaábyrgð á samningsrofum sem þeir sjálfir eða fulltrúar þeirra gerast sekir um í störfum sínum fyrir þá. Á samningsrofum einstakra félagsmanna bera félög því aðeins ábyrgð að þeim verði gefin sök á samningsrofinu.

Ekki er heimilt að gera aðför í fundarhúsum, sjúkrastyrktarsjóðum, orlofssjóðum, orlofsheimilum eða menningarsjóðum heildarsamtaka eða einstakra félaga vegna þessarar ábyrgðar enda séu eignir þessar skýrt aðgreindar frá öðrum eignum og óheimilt að verja þeim til almennra þarfa, svo sem styrkveitinga í verkföllum eða greiðslu samnings- eða verkfallskostnaðar.

III. KAFLI

Um verkföll.

14. gr.

Stéttarfélagi, sem er samningsaðili samkvæmt lögum þessum, er heimilt að gera verkfall í þeim tilgangi að stuðla að framgangi krafna sinna í deilu um kjarasamning með þeim skilyrðum og takmörkunum sem sett eru í lögum þessum. Ákvæði laga nr. 33/1915, um verkfall opinberra starfsmanna, ná ekki til þeirra sem heimilt er að gera verkfall samkvæmt lögum þessum.

15. gr.

Boðun verkfalls er því aðeins lögmæt að ákvörðun um hana hafi verið tekin í almennri leynilegri allsherjaratkvæðagreiðslu í hverju stéttarfélagi sem er samningsaðili. Til að samþykkja verkfallsboðun þarf a.m.k. helmingur þeirra félagsmanna, sem starfa hjá þeim sem verkfallið beinist gegn, að hafa tekið þátt í atkvæðagreiðslunni og meiri hluti þeirra samþykkt hana.

16. gr.

Ákvörðun um vinnustöðvun ber að tilkynna ríkissáttasemjara og þeim sem hún beinist gegn skemmst 15 sólarhringum áður en hún skal hefjast.

Verkfallsboðun skal vera skrifleg og kynnt viðtakanda á sannanlegan hátt.

17. gr.

Óheimilt er að hefja vinnustöðvun:

1. Ef ágreiningur er einungis um atriði sem Félagsdómur á úrskurðarvald um, nema til fullnægingar dómum hans.
2. Ef tilgangur vinnustöðvunarinnar er að þvinga stjórnvöld til að framkvæma athafnir sem þeim lögum samkvæmt ber ekki að framkvæma eða framkvæma ekki athafnir sem þeim lögum samkvæmt er skylt að framkvæma, enda sé ekki um að ræða athafnir þar sem stjórnvöld eru aðili sem vinnuveitandi.
3. Til styrktar ólögmætri vinnustöðvun.

18. gr.

Boðað verkfall tekur til allra starfsmanna í viðkomandi stéttarfélagi hjá þeim vinnuveitendum sem verkfall beinist gegn, annarra en þeirra sem óheimilt er að leggja niður störf samkvæmt lögum þessum.

Pegar verkfall er löglega hafið er þeim sem það beinist gegn óheimilt að stuðla að því að afstýra því með aðstoð einstakra félagsmanna þess félags sem að verkfallinu stendur.

19. gr.

Heimild til verkfalls skv. 14. gr. nær eigi til eftirtalinna starfsmanna:

1. Þeirra sem skipa störf sem talin eru upp í 29. gr. laga nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, með síðari breytingum.
2. Þeirra sem heyra undir lög nr. 56/1972, um lögreglumenn ríkisins, með síðari breytingum.
3. Þeirra sem starfa við nauðsynlegustu öryggisgæslu og heilbrigðisþjónustu.
4. Framkvæmdastjóra sveitarfélaga, borgar- og bæjarlögmannna, borgar- og bæjarritara, borgar- og bæjarverkfræðinga, skrifstofustjóra borgarstjórnar og starfsmanna launa-deilda.
5. Forstöðumanna stærri atvinnu- og þjónustustofnana sveitarfélaga og staðgengla þeirra.
6. Annarra þeirra er gegna störfum sem öldungis verður jafnað til þeirra starfa sem getið er í 4. og 5. tölul.

Fyrir 15. janúar ár hvert skulu fjármálaráðherra og sveitarfélög birta skrár um störf þau sem falla undir ákvæði 3.–6. tölul. þessarar greinar. Skrár þessar skulu endurskoðaðar árlega í samvinnu við hlutaðeigandi stéttarfélag. Andmæli gegn breytingum á skránum skulu borin fram fyrir 1. mars sama ár og skal ágreiningur um breytingar lagður fyrir Félagsdóm sem sker úr honum til fullnustu.

20. gr.

Sé verkfall hafið er heimilt að kalla starfsmenn, sem eru í verkfalli tímabundið, til vinnu í þeim tilgangi að afstýra neyðarástandi.

21. gr.

Nefnd tveggja manna ákveður hverjir skulu kvaddir til starfa skv. 20. gr. Annar nefndarmanna skal tilnefndur af því stéttarfélagi sem á í verkfalli en hinn af viðsemjanda þess. Ákvarðanir um kvaðningu til vinnu skulu teknar með atkvæðum beggja nefndarmanna og eru þær endanlegar.

22. gr.

Um laun og önnur kjör þeirra manna, sem um ræðir í 19. gr., skal samið af samninganefnd þess stéttarfélags er þeir tilheyra.

Náist ekki samningar um kjör þeirra starfsmanna sem tilgreindir eru í 1. og 2. svo og 4.–6. tölul. 19. gr. og falla undir lög þessi á stéttarfélagið rétt á að þriggja manna gerðardómur taki deiluna til úrlausnar. Takist ekki samkomulag um oddamann tilnefnir viðkomandi bæjarfógeti eða sýslumaður, í Reykjavík yfirborgardómarinn, hann en málsaðilar einn dómara hvor.

23. gr.

Ákvarðanir um samninga eða annað, er varðar kjör starfsmanna og fer eftir lögum þessum, verða aðeins teknar af þeim sem starfa hjá þeim vinnuveitanda eða vinnuveitendum sem samningurinn nær til.

Enginn starfsmaður má taka þátt í atkvæðagreiðslu eða ákvörðun um kjaramál nema í einu stéttarfélagi sem er samningsaðili samkvæmt lögum þessum.

24. gr.

Ákvæði í ráðningarsamningi er ógilt ef það brýtur í bága við kjarasamning stéttarfélags starfsmanns samkvæmt lögum þessum starfsmanni í óhag.

25. gr.

Nú er sett á fót ný stofnun og skal þá ákveða kjör starfsmanna hennar með samkomulagi milli fjármálaráðherra eða hlutaðeigandi sveitarstjórnar og þeirra stéttarfé- laga sem í hlut eiga.

Sama gildir ef stofnaðar eru nýjar stöður við stofnanir ríkis eða sveitarfélaga.

IV. KAFLI

Um Félagsdóm.

26. gr.

Félagsdómur dæmir í málum sem rísa á milli samningsaðila um:

1. Samningsaðild einstakra stéttarfélaga og til hvaða starfsmanna samningsaðild þeirra nær.
2. Lögmati boðaðra eða þegar hafinna vinnustöðvana.
3. Ágreining um skilning á kjarasamningi eða gildi hans.
4. Hverjir falli undir ákvæði 29. gr. laga nr. 38/1954.
5. Hverjir falli undir ákvæði 3.–6. tölul. 19. gr. þessara laga.
6. Önnur atriði sem aðilar hafa samið um að leggja fyrir dóminn enda séu að minnsta kosti þrír af dómendum því meðmæltir.

Félagsdómur dæmir og um ágreining um félagsaðild þeirra sem undir lög þessi falla hvort sem ágreiningurinn er milli samningsaðila, stéttarfélaga eða einstakra starfsmanna og stéttarfélaga.

Félagsdómi er heimilt að dæma í máli um atriði sem tilgreind eru í 1. mgr. sem ágreiningur er um milli fjármálaráðherra eða sveitarfélags annars vegar og hins vegar einstakra starfsmanna eða starfsmannahópa sem ekki falla undir 5. gr. þessara laga né lög nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, enda sé um það samkomulag milli aðila og að minnsta kosti þrír af dómendum séu því meðmæltir.

27. gr.

Þegar Félagsdómur dæmir í málum sem greinir í 26. gr. nefna annars vegar viðkomandi heildarsamtök stéttarfélaga og hins vegar fjármálaráðherra eða Samband íslenskra sveitarfé- laga dómara til setu í dómnum í stað þeirra sem nefndir hafa verið af Alþýðusambandi Íslands og Vinnuveitendasambandi Íslands. Dómarar þessir skulu tilnefndir til þriggja ára í senn.

Sé stéttarfélag utan heildarsamtaka aðili máls fyrir Félagsdómi nefnir það sjálft dómara í það mál.

Tilnefni aðili ekki dómara til setu í Félagsdómi skal forseti dómsins tilnefna dómara í hans stað.

Stéttarfélög reka mál sín og félagsmanna sinna fyrir Félagsdómi.

Ef stéttarfélag neitar að höfða mál fyrir félagsmenn sína er aðila heimilt að höfða málið sjálfur fyrir Félagsdómi. En leggja skal hann fram sönnun um synjun viðkomandi félags fyrir forseta dómsins áður en stefna er gefin út. Í slíku máli tilnefnir forseti dómsins dómara í stað þess sem annars er tilnefndur af stéttarfélagi, sé það utan heildarsamtaka. Sama gildir í málum skv. 3. mgr. 26. gr. Í málum skv. 2. mgr. 26. gr. skal forseti dómsins tilnefna dómara í stað beggja þeirra sem annars eru tilnefndir af aðilum.

Hinir tilnefndu dómarar skulu ekki eiga sæti í aðal- eða varastjórnnum eða samninga- nefndum viðkomandi stéttarfélags né í samninganefndum ríkisins og viðkomandi sveitarfé- laga.

V. KAFLI

Um trúnaðarmenn á vinnustöðum.

28. gr.

Á hverri vinnustöð þar sem a.m.k. fimm menn vinna er starfsmönnum heimilt að kjósa úr sínum hópi einn trúnaðarmann. Á vinnustöð þar sem fimmtíu menn eða fleiri vinna má kjósa tvo trúnaðarmenn. Trúnaðarmenn skal kjósa til tveggja ára í senn. Val trúnaðarmanna skal tilkynna vinnuveitanda og stjórn stéttarfélags þegar í stað.

Heimilt er að kjósa trúnaðarmenn fyrir félagssvæði eða hluta þess vegna starfsmanna á vinnustöðvum sem ekki uppfylla skilyrði um lágmarksfjölda.

Heimilt er einstökum félögum að semja um aðra skipan á vali trúnaðarmanna en að framan greinir.

29. gr.

Trúnaðarmaður skal gæta þess að vinnuveitandi og fulltrúar hans haldi kjarasamning og réttur starfsmanna sé í hvívetna virtur, einkum um orlof, vinnuvernd, öryggi og hollustu-hætti.

Starfsmönnum ber að snúa sér til trúnaðarmanns með umkvartanir sínar. Ber trúnaðarmanni að rannsaka málið þegar í stað er umkvartanir berast eða hann hefur ástæðu til að ætla að gengið sé á rétt starfsmanna eða stéttarfélags á vinnustöð hans af hálfu vinnuveitanda. Komist trúnaðarmaður að þeirri niðurstöðu að umkvartanir eða grunur hafi við rök að styðjast ber honum að krefja vinnuveitanda eða umboðsmann hans um lagfæringu.

Trúnaðarmaður skal gefa starfsmönnum á vinnustöðinni svo og stéttarfélagi, er í hlut a, skýrslu um kvartanir starfsmanna jafnskjótt og við verður komið. Enn fremur gefur hann sömu aðilum skýrslu um hvað vinnuveitandi hafi brotið af sér við starfsmenn og stéttarfélag þeirra svo og hvaða lagfæringar hafi fengist fram.

Trúnaðarmaður á rétt til að rækja skyldur sínar í vinnutíma enda geri hann yfirmanni sínum grein fyrir erindi sínu hverju sinni.

Á vinnustaðnum skal honum veitt aðstaða til þess m.a. að eiga einkaviðræður við samstarfsmenn sína, halda með þeim fundi í kaffitímum eða við lok vinnudags, þar sem því verður við komið, veita honum aðgang að síma o.s.frv.

30. gr.

Gefa skal trúnaðarmanni upplýsingar um ef staða losnar á vinnustað hans eða í ráði er að bæta við starfsmanni. Jafnframt skal láta honum í té upplýsingar um ráðningarkjör og hverjir sækja um starfann.

Trúnaðarmaður skal í engu gjalda þess í starfi eða á annan hátt að hann hefur valist til þessa trúnaðarstarfs.

Óheimilt er að flytja trúnaðarmann í lægri launaflokk meðan hann gegnir starfi trúnaðarmanns.

Sé trúnaðarmaður valinn úr hópi starfsmanna sem ráðnir eru með uppsagnarfresti skal hann að öðru jöfnu sitja fyrir um að halda vinnunni.

VI. KAFLI

Um atvinnuleysisbætur.

31. gr.

Opinberir starfsmenn, sem lög þessi taka til og ekki njóta ákvæða 14. gr. laga nr. 38/1954, skulu njóta atvinnuleysisbóta sambærilegra við annað launafólk í samræmi við gildandi

lög og framkvæmd þeirra á hverjum tíma, sbr. einkum IV. og V. kafla laga um atvinnuleysistryggingar. Bótaréttur skal m.a. háður því skilyrði að atvinnulaus starfsmaður hafi sannanlega ekki neitað annarri vinnu sem boðist hefur, sbr. 16. gr. laga um atvinnuleysistryggingar og túlkun hennar á liðnum árum.

Ríkissjóður ábyrgist greiðslu atvinnuleysisbóta til starfsmanna ríkisins og ríkisstofnana.

32. gr.

Sveitarfélög ábyrgjast útgjöld vegna atvinnuleysisbóta, vegna starfsmanna sinna og starfsmanna stofnana sveitarfélaga, hvert fyrir sig eða fleiri sameiginlega eftir því sem þau sjálf ákveða.

Um starfsmenn sameignarstofnana ríkis og sveitarfélaga gilda hliðstæðar reglur eftir því hvort starfsmenn eru ráðnir af ríki eða sveitarfélagi.

Nánar skal kveða á um framkvæmd ákvæða þessarar greinar í reglugerð sem félagsmálaráðherra er heimilt að setja. Reglur um greiðslu atvinnuleysisbóta til fyrrverandi starfsmanna sveitarfélaga skulu settar að fengnum tillögum Sambands íslenskra sveitarfélaga og með hliðsjón af tillögum einstakra sveitarfélaga. Haft skal samráð við samtök opinberra starfsmanna um setningu reglugerðar um greiðslu atvinnuleysisbóta samkvæmt þessari grein.

33. gr.

Sérstök nefnd ákveður atvinnuleysisbætur og sker úr öðrum ágreiningi sem upp kann að koma. Nefndin skal skipuð til fjögurra ára í senn tveimur fulltrúum tilnefndum af viðkomandi heildarsamtökum opinberra starfsmanna, einum frá fjármálaráðuneyti, einum frá Sambandi íslenskra sveitarfélaga og einn skal skipaður af Hæstarétti.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

34. gr.

Á vegum þeirra aðila, sem lög þessi taka til, starfi nefnd er annist kjararannsóknir og aðra upplýsingaöflun vegna kjarasamninga.

Nefndin skal skipuð jafnmörgum fulltrúum stéttarfélaga og vinnuveitenda samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð sem sett skal að fengnum tillögum heildarsamtaka opinberra starfsmanna og Sambands íslenskra sveitarfélaga.

Nefndin setur sér starfsreglur, m.a. um starfssvið og starfshætti.

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist úr ríkissjóði.

35. gr.

Brot á lögum þessum varða sektum.

36. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 29/1976, um kjarasamninga Bandalags starfsmanna ríkis og bæja, með síðari breytingum, og lög nr. 62/1985, um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

Ákvæði til bráðabirgða.

Gildandi kjarasamningar aðila, sem falla undir lög þessi og gerðir hafa verið samkvæmt lögum nr. 29/1976, nr. 62/1985 eða reglugerð nr. 236/1976, skulu gilda fyrir viðkomandi félög og einstaklinga þar til gerðir hafa verið samningar samkvæmt lögum þessum.

Alþt. 1986. A. (109. löggjafarþing).

92

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Inngangur.

Með kjarasamningum fjármálaráðherra á þessu ári við heildarsamtök opinberra starfsmanna, þ.e. Bandalag starfsmanna ríkis og bæja (BSRB), launamálaráð ríkisstarfsmanna innan BHM (BHMR) og Bandalag kennarafélaga (BK), fylgdu bókanir þess efnis að nefndir samningsaðilar skyldu undirbúa endurskoðun á núgildandi lögum um gerð kjarasamninga.

Eftir fyrstu fundi í þessum nefndum, þar sem kynntar voru fyrstu hugmyndir um breytingar á núgildandi kjarasamningalögum, ákváðu bandalögin að ganga sameiginlega til þessara viðræðna og undirbúnings. Eftir að viðræður voru hafnar óskaði Samband íslenskra sveitarfélaga eftir aðild að viðræðunum og tók síðan þátt í þeim.

Um miðjan nóvember lagði viðræðunefndin fram drög að nýju frumvarpi um kjarasamninga opinberra starfsmanna sem kynnt var innan bandalaganna. Í framhaldi af því var vinnu við frumvarpið lokið og liggur það nú fyrir í þeirri mynd sem viðræðunefndin og forustumenn framangreindra heildarsamtaka opinberra starfsmanna hafa komið sér saman um eins og eftirfarandi samkomulag, sem aðilar undirrituðu 24. nóvember s.l., ber með sér en það hljóðar svo:

„Í efnislega samhljóða bókunum með aðalkjarasamningum Bandalags starfsmanna ríkis og bæja, Launamálaráðs ríkisstarfsmanna innan BHM og Bandalags kennarafélaga er ákveðið að aðilar þeirra samninga vinni að endurskoðun á gildandi lögum um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

Fulltrúar aðila að þessum samningum hafa ásamt fulltrúa Sambands íslenskra sveitarfélaga unnið sameiginlega að þessum málum síðast liðna mánuði og hafa samið drög að frumvarpi til laga um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

Meginbreytingar frumvarpsins frá gildandi lögum eru:

1. Ein lög gildi um kjarasamninga opinberra starfsmanna hjá ríki, sveitarfélögum og stofnunum þeirra.
2. Þau félög, sem nú hafa sérkjarasamninga við ríki eða sveitarfélög á grundvelli gildandi laga, fái fullan samningsrétt og verkfallsrétt og önnur stéttarfélög fái þennan rétt að uppfylltum ákveðnum skilyrðum.
3. Undanþágur frá verkfalli verði skýrt markaðar í lögunum, kjaradeilunefnd verði lögð niður og hafa aðilar náð samkomulagi um stefnumarkandi lista um þá sem verði undanþegnir verkfalli, skv. 19. grein frumvarpsins.

Efni frumvarpsins hefur verið kynnt innan þeirra heildarsamtaka sem aðild hafa átt að samningi frumvarpsins og eru þau ásamt fulltrúum fjármálaráðuneytisins og Sambands íslenskra sveitarfélaga sammála um að leggja til að frumvarp þetta verði lagt fram hið fyrsta sem stjórnarfrumvarp. Mun fjármálaráðherra beita sér fyrir því að fá frumvarp þetta samþykkt á Alþingi á þessu ári.

Reykjavík, 24. nóvember 1986.

F.h. Bandalags starfsmanna ríkis og bæja

Kristján Thorlacius.

F.h. Launamálaráðs ríkisstarfsmanna innan BHM

Birgir Björn Sigurjónsson.

F.h. Bandalags kennarafélaga

Elín G. Ólafsdóttir.

Fjármálaráðherra

Þorsteinn Pálsson.

Indriði H. Þorláksson.

Þorsteinn Geirsson.

F.h. Sambands ísl. sveitarfélaga

Magnús E. Guðjónsson.“

Forsaga og fyrri lagaákvæði.

Um kjarasamninga opinberra starfsmanna hafa á undanförnum árum verið í gildi tvenn lög. Önnur þeirra eru lög nr. 29/1976, um kjarasamninga Bandalags starfsmanna ríkis og bæja. Samkvæmt þeim lögum fer BSRB með umboð til þess að gera aðalkjarasamning við fjármálaráðuneytið fyrir hönd aðildarféлага sinna en þau annast gerð sérkjarasamninga. Að því er tekur til starfsmanna sveitarféлага fara einstök félög þeirra með umboð til gerðar aðalkjarasamnings og sérkjarasamnings við viðkomandi sveitarstjórn. Samkvæmt lögum þessum hefur BSRB rétt til að gera allsherjarverkfall í þeim tilgangi að knýja á um gerð aðalkjarasamnings. Verkfallsréttur þessi er þó takmarkaður á ýmsan hátt og aðdragandi verkfalls með öðrum hætti en á almennum vinnumarkaði hér á landi.

Lögin um kjarasamninga BSRB eru samin upp úr lögum frá 1973, um kjarasamninga opinberra starfsmanna, sem áður giltu fyrir BSRB en gilda nú fyrir BHMR og BK. Auk þess gerir Læknafélag Íslands kjarasamninga fyrir sjúkrahússlækna á grundvelli þeirra laga. Lög þessi með síðari breytingum eru nr. 62/1985. Meginmunur þessara tvennra laga liggur í því að í þeim síðarnefndu er ekki heimild til verkfalls. Um starfsmenn, sem undir þau lög falla, gilda því lög nr. 33/1915, um verkfall opinberra starfsmanna.

Á undanförnum árum hafa ýmsir annmarkar á núverandi skipan samningamála komið æ skýrar í ljós. Meðal annars hefur það komið fram í ágreiningi milli samningsaðila um túlkun á lögnum bæði í verkfalli BSRB í október 1984 og í málsmeðferð í málum BHMR fyrir Kjaradómi á síðustu árum. Það hefur einnig sýnt sig að núgildandi lög hafa ekki til að bera þann sveigjanleika sem nauðsynlegur er og óánægju hefur gætt af hálfu BHMR og BK með niðurstöðum Kjaradóms.

Í alllangan tíma hafa heildarsamtök opinberra starfsmanna farið fram á að lögum um samningsrétt þeirra verði breytt á þann veg að samningsréttur og verkfallsréttur flytjist til einstakra aðildarféлага. Ekki var tekið undir þetta af fjármálaráðuneyti fyrr en á þessu ári.

Helstu breytingar og grundvallaratriði.

Í umfjöllun um einstakar greinar hér á eftir verður gerð grein fyrir nýjum og breyttum efnisatriðum. Áður en vikið verður að þeim er rétt að draga saman þau meginatriði sem greina frumvarp þetta frá núgildandi lögum og þeim viðhorfum sem þar liggja að baki.

Í núgildandi lögum er umboð til að gera samninga annars vegar bundið við BSRB og hins vegar við þau heildarsamtök sem fjármálaráðherra veitir viðurkenningu samkvæmt lögum um kjarasamninga opinberra starfsmanna. Umboð til að gera aðalkjarasamning er með þessum hætti takmarkað við fáa aðila og umboð til að gera sérkjarasamninga er í höndum þeirra féлага sem eru aðilar að þessum heildarsamtökum.

Í fyrirliggjandi frumvarpi er umboð til samningsgerðar ekki bundið með þessum hætti en gert er ráð fyrir að hvert það stéttarfélag starfsmanna ríkis eða sveitarféлага, sem uppfyllir tiltekin almenn skilyrði, geti orðið samningsaðili óháð því hvort það er innan heildarsamtaka eða ekki.

Gildandi lög eru fyrst og fremst miðuð við ríkið og starfsmenn þess en um samninga starfsmanna sveitarféлага hafa gilt ákvæði reglugerðar sem sett er við lögin. Ákvæði fyrirliggjandi frumvarps eru miðuð við það að þau geti tekið til sveitarféлага og starfsmanna þeirra með sama hætti og til ríkisins og starfsmanna þess.

Heimild til verkfalls, sem samkvæmt gildandi lögum nær einungis til BSRB, færast samkvæmt frumvarpinu til einstakra stéttarféлага. Takmarkanir á verkfalli og aðdragandi þess eru á ýmsan hátt hliðstæð því sem nú gildir um BSRB en þó frábrugðið að því er þátt sáttasemjara og sáttatillögu við boðun verkfalls varðar og með hvaða hætti undanþágur frá verkfalli eru ákveðnar.

Samkvæmt núgildandi lögum ber sáttasemjara að leggja fram sáttatillögu ef verkfall er boðað. Allsherjartkvæðagreiðsla fer fram um tillöguna og ráða úrslit hennar því hvort til verkfalls kemur eða ekki. Í frumvarpinu er ekki gert ráð fyrir skyldu sáttasemjara til að leggja fram sáttatillögu. Um aðild hans að kjaradeilu mun því fara eftir lögum nr. 33/1978, um sáttastörf í vinnudeilum.

Í gildandi lögum hefur sérstök nefnd, kjaradeildunefnd, það hlutverk að ákveða hverjir skuli vinna þrátt fyrir verkfall í þeim tilgangi að tryggð sé nauðsynleg öryggis- og heilsugæsla. Fyrirkomulag þetta og starfsemi kjaradeilunefndar var hart gagnrýnd í síðasta verkfalli. Í stað þessa fyrirkomulags gerir frumvarpið ráð fyrir því að annars vegar verði birtur tæmandi listi yfir þau störf sem undanþegin eru verkfalli og hins vegar að undanþágur verði veittar til að firra neyðarástandi. Slíkar undanþágur yrðu háðar samþykki tveggja fulltrúa sem deiluaðilar skipa.

Í þeim lögum, sem um BHMR og BK gilda, er hlutverk sáttasemjara að koma á viðræðum milli aðila og kanna möguleika á samkomulagi. Takist það ekki innan tiltekinna tímamarka er málinu vísað til Kjaradóms. Ákvæði þessi falla nú niður og þar með hlutverk Kjaradóms í kjaradeilum stéttarfélaga opinberra starfsmanna.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Í grein þessari er kveðið á um hverjir falli undir gildissvið laganna. Er þar í aðalatriðum um að ræða þá starfsmenn sem falla undir gildissvið þeirra tvennra laga sem frumvarpinu er ætlað að leysa af hólmi. Lögunum er þannig ætlað að taka til allra þeirra starfsmanna sem ráðnir eru með a.m.k. þriggja mánaða uppsagnarfresti eða settir eru eða skipaðir til starfa. Enn fremur geta lögin tekið til annarra félagsmanna í þeim félögum sem samningsumboð hafa stundi þeir fast samfellt starf, eins þó um sé að ræða hlutastarf sem ekki nær hálfu starfi. Lögin taka einnig til starfsmanna sveitarfélaga og stofnana þeirra sem ráðnir eru með hliðstæðum hætti.

Undanskildir gildissviðinu eru þeir hópar starfsmanna sem upp eru taldir í 1.–6. tölul. greinarinnar. Frávik þessi eru hin sömu og í núgildandi lögum að því viðbættu að í upptalningu starfa í 1. tölul. hefur verið bætt nokkrum starfsheitum, landlækni, rektor Kennaraháskóla Íslands, ríkislögmanni og yfirdýralækni. Einnig er 3. tölul. nokkuð breyttur.

Í 3. tölul. er gert ráð fyrir að áfram verði unnt að ráða hjá opinberum stofnunum starfsmenn er taki laun samkvæmt þeim almennu kjarasamningum sem gerðir eru á milli samtaka vinnuveitenda og launþega, sbr. lög um stéttarfélög og vinnudeilur. Um þessa starfsmenn gilda einnig reglur laga nr. 19/1979, um uppsagnarfrest og laun í veikindum, og eiga þeir aðild að lífeyrissjóði stéttarfélags síns.

Um 2. gr.

Þessi grein tekur til sjálfseignarstofnana sem samkvæmt lagaákvæðum sinna verkefnum er varða almannaheill og eiga lögbundinn rétt á að opinberir aðilar greiði kostnað af starfseminni.

Við stofnanir þessar starfa ýmist starfsfólk sem tekur laun eftir launakerfi opinberra starfsmanna eða eftir samningum annarra stéttarfélaga. Gert er ráð fyrir að forráðamenn viðkomandi stofnana ákveði hvort starfsmenn lúti þessum lögum.

Um 3. gr.

Ákvæði þessarar greinar er óbreytt frá fyrri lögum og að því viðbættu að tekið er fram um fyrirsvar sveitarstjórnar fyrir kjarasamninga við starfsmenn sína en það ákvæði var áður í reglugerð. Þá er einnig gert ráð fyrir því í grein þessari að þeir sem semja fyrir hönd vinnuveitenda geti tveir eða fleiri haft samvinnu um samningagerð sín á milli.

Um 4. gr.

Í þessari grein og tveim þeim næstu er kveðið á um hverjir geti farið með samningsumboð fyrir hönd starfsmanna.

Við gildistöku laganna fá samningsrétt öll félög sem hafa nú sérkjarasamninga við ríki eða sveitarfélög á grundvelli fyrri laga. Þannig er tryggt að ekki verður með lögum þessum tekinn samningsréttur af stéttarfélagi sem hefur hann nú, að óbreyttri félagsskipan.

Um 5. gr.

Í greininni eru sett almenn skilyrði sem ný stéttarfélög þurfa að uppfylla svo að þau öðlist rétt til að gera samninga á grundvelli laganna. Uppfylla þarf eitt þriggja skilyrða, þ.e. að vera fagfélag af tiltekinni lágmarksstærð, að vera félag starfsmanna við stofnun af tiltekinni lágmarksstærð eða að vera eina almenna stéttarfélag starfsmanna hjá ákveðnum vinnuveitanda.

Í 1. tölul. felst að almennt starfsmannafélag hjá ríki eða sveitarfélagi skuli taka til meiri hluta þeirra starfsmanna sem ekki eru félagsbundnir í stofnanafélögum eða starfsstéttarfélögum sem samningsrétt eiga.

Í 2. tölul. er sett skilyrði um stofnanafélög þess efnis að slíkt félag taki til að minnsta kosti tveggja þriðju hluta af starfsmönnum stofnunarinnar og að félagar í fullu starfi séu 100 eða fleiri. Í þessu efni var höfð hliðsjón af stofnanafélögum innan BSRB en flest hin smæstu þeirra eru af svipaðri stærð og framangreint lágmark. Með ákvæði þessu er opnuð leið fyrir slíkar félagsmyndanir við stærstu stofnanir ríkis og sveitarfélaga. Með stofnun er hér átt við sjálfstæðar rekstrareiningar sem heyra undir einn og sama forstöðumann.

Í 3. tölul. er gert ráð fyrir samningsumboði fagfélaga, þ.e. félaga sem taka til a.m.k. tveggja þriðju hluta heillar starfsstéttar sem er með lögformleg starfsréttindi eða uppfyllir skilyrði um formlega menntun sem jafna má til slíkra starfsréttinda. Enn fremur er skilyrði að félagsmenn í fullu starfi séu eigi færri en 40. Skilyrði þessi eru ekki bundin við einn einstakan vinnuveitanda heldur alla þá vinnuveitendur sem undir lögin geta heyrnt. Opnar lagaákvæði þetta því leið til þess að eitt og sama fagfélag geti tekið til starfsmanna hjá mörgum opinberum vinnuveitendum og annast gerð kjarasamninga við þá alla, hvern í sínu lagi eða sameiginlega eftir því sem verkast vill.

Grein þessi tekur til þeirra starfsstétta sem hafa starfsréttindi sem bundin eru í lögum eða reglugerðum svo og fagstétta sem þurfa hliðstæða sérhæfingu og sérþjálfun til þeirra starfa sem þær annast. Er hér annars vegar um að ræða starfsstéttir, svo sem kennara, hjúkrunarfræðinga, fóstrur, sjúkraliða, verkfræðinga, arkitekta, tæknifræðinga, sjúkrafjálfara o.s.frv., þar sem sérstök ákvæði í lögum eða reglugerð kveða á um starfsréttindi og rétt til notkunar á starfsheitum. Hins vegar er um að ræða fagfélög starfsmanna sem lokið hafa hliðstæðu námi og sérhæfingu og framangreindar stéttir. Er þar fyrst og fremst um að ræða háskólamenntaða starfsmenn.

Um 6. gr.

Í greininni er ákvæði þess efnis að stofnun nýs félags leiði eigi til þess að fleiri en eitt stéttarfélag hafi rétt til að gera samning við sama vinnuveitanda fyrir eina og sömu starfsstétt.

Þótt hluti þeirra félaga, sem nú hafa sérkjarasamninga, uppfylli ekki þau skilyrði sem sett eru í 5. gr. mun það ekki rýra rétt þeirra til samninga þar sem greinin kveður á um að þessi félög fái fullan samningsrétt án skilyrða.

Sama máli gildir um það skilyrði að eigi skuli nema eitt stéttarfélag hafa rétt til samningsgerðar við sama vinnuveitanda fyrir sömu starfsstétt. Ákvæði þetta takmarkar ekki rétt núverandi félaga til að gera samninga að óbreyttri félagaskipan. Þannig munu núverandi kennarafélög og félög hjúkrunarfræðinga halda óbreyttum samningsrétti sínum. Þau munu einnig fá rétt til að semja við aðra vinnuveitendur en samningar þeirra ná til nú.

Í greininni er jafnframt kveðið á um að þau félög sem rétt hafi til samningsgerðar geti haft samflot eða samvinnu um að gera kjarasamninga sameiginlega að öllu leyti eða að hluta til. Enn fremur er í greininni gert ráð fyrir að nokkur tímanlegur aðdragandi, þ.e. þrjú mánuðir, verði að því að nýtt félag taki upp samningsgerð. Einnig að þrátt fyrir samning nýs félags gildi samningar fyrri félags eða félaga út gildistíma þeirra.

Um 7. gr.

Efni þessarar greinar er hið sama og er í 5. og 6. gr. laga um kjarasamninga BSRB, svo og 4. og 5. mgr. 3. gr. laga um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

Um 8. gr.

Efni fyrri málsgreinar er hliðstætt núgildandi ákvæðum en þó er ekki gert ráð fyrir að skipan samninganefndar sé tilkynnt viðsemjanda með svo löngum fyrirvara sem áður var. Síðari málsgreinin undirstrikar heimild stéttarfélags starfsmanna til þess að kjósa sameiginlega nefnd til að fara með samningsumboð sitt gagnvart einum eða fleiri vinnuveitendum.

Um 9. gr.

Efni þessarar greinar er óbreytt frá gildandi lögum að öðru leyti en því að ekki eru lengur gerð skil á milli aðalkjarasamnings og sérkjarasamnings.

Um 10.–12. gr.

Efni þessara greina var áður í 8.–13. gr. laga um BSRB og hliðstæð ákvæði voru einnig í lögum um BHMR. Veruleg breyting er gerð á þessum ákvæðum til einföldunar. Lögbundinn uppsagnarfrestur er felldur niður en í stað þess er gert ráð fyrir að um hann verði samið hverju sinni. Þá er heldur ekki gert ráð fyrir að kröfugerð verði lögð fram með þriggja mánaða fyrirvara eins og nú er.

Um 13. gr.

Efni greinarinnar er óbreytt frá því sem er í 17. gr. laga um BSRB en orðalag ítarlegra í niðurlagi 2. mgr. Ákvæði þetta er einnig í lögum nr. 80/1938 og er ekki um efnisleg frávik frá því að ræða.

Um 14. gr.

Efni þessarar greinar var í 18. gr. laga nr. 29/1976. Sú breyting er gerð að heimild til þess að gera verkfall miðast í frumvarpinu við einstök félög í stað bandalagsins áður. Lög nr. 33/1915 munu því framvegis gilda um þá sem ekki hafa verkfallsheimild, sbr. 19. gr., og til þeirra sem þetta frumvarp tekur ekki til en hafa fallið undir lög frá 1915.

Um 15. gr.

Gert er ráð fyrir að um boðun verkfalls fari fram allsherjaratkvæðagreiðsla eins og nú er samkvæmt samningalögum BSRB. Að tvennu leyti er þó verulegur munur á frumvarpinu og fyrri tilhögun.

Samkvæmt núgildandi lögum snýst atkvæðagreiðsla um sáttatillögu sáttasemjara. Hér er gert ráð fyrir að atkvæðagreiðslan snúist um verkfallsboðunina sjálfa þar sem skylda til framlagningar sáttatillögu er ekki lengur í lögnum. Þá er gert ráð fyrir að verkfallsákvörðunin verði tekin í hverju stéttarfélagi fyrir sig.

Skilyrði til samþykktar á verkfallsboðun eru hin sömu og áður, þ.e. að helmingur félagsmanna greiði atkvæði og meiri hluti þeirra samþykki hana.

Um 16. gr.

Greinin er samhljóða 19. gr. gildandi laga um BSRB.

Um 17. gr.

Efni greinarinnar er hliðstætt 20. gr. núgildandi laga um kjarasamninga BSRB. Þær breytingar eru gerðar að 3. tölul. þeirra laga er felldur niður og sömuleiðis bann við samúðarverkföllum. Efni 3. tölul. greinarinnar er sótt í lög um stéttarfélög og vinnudeilur.

Um 18. gr.

Fyrri málsgrein þessarar greinar kveður á um að verkfall taki til allra starfsmanna, þ.e. að allsherjarverkfall verði í viðkomandi stéttarfélagi. Hliðstæð ákvæði eru í gildandi lögum en miðast þá við allt BSRB.

Síðari málsgrein þessarar greinar er efnislega sótt í lög um stéttarfélög og vinnudeilur og er við það miðað að í þessu efni gildi sömu meginreglur og gilda milli þeirra aðila sem semja samkvæmt þeim lögum.

Um 19. gr.

Grein þessi er ný og er að hluta til hliðstæð ákvæðum sem eru í lögum um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins annars vegar og reglugerð um kjarasamninga sveitarfélaga hins vegar. Að öðru leyti leysir hún ásamt 20. gr. af hólmi ákvæði í núgildandi lögum um kjarasamninga BSRB sem fjalla um kjaradeilunefnd og verkefni hennar.

Í 1.–6. tölul. eru taldir upp þeir starfsmenn sem óheimilt er að geri verkfall.

Í 1. tölul. er vísað til laga nr. 38/1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, en í 29. gr. þeirra laga eru talin upp ýmis störf sem eru undanþegin verkfalli. Af hálfu fjármálaráðherra er gert ráð fyrir því að flutt verði sérstakt frumvarp um breytingu á þeim lögum þess efnis að inn í þá upptalningu starfa, sem nú er fyrir, bætist þeir starfsmenn stjórnarráðsins sem ekki er þegar þar að finna svo og starfsmenn ríkissaksóknara og ríkislögmannsembættisins. Fulltrúar heildarsamtakanna eru ekki meðmæltir breytingu þessari en telja hana þó ekki frágangssök.

Í 2. tölul. er getið lögreglumanna ríkisins en samkvæmt frumvarpi, sem lagt hefur verið fram á Alþingi, er gert ráð fyrir að þeim sé óheimilt að gera verkfall. Ákvæði þeirra laga taka til lögreglumanna og tollvarða. Það frumvarp er flutt að undangengnu samkomulagi við stéttarfélög þessara starfsmanna og vísast um rökstuðning í því efni til greinargerðar með því frumvarpi.

Í undirbúningi að þessari löggjöf um kjarasamninga opinberra starfsmanna hafa fulltrúar BSRB ítrekað andstöðu sína gegn þessari breytingu og lagt til að lögreglumenn og tollverðir yrðu undanskildir verkfalli með sama hætti og þær starfsstéttir sem sinna öðrum öryggisgæslustörfum eða heilbrigðisþjónustu, sbr. 3. tölul. þessarar greinar.

Í 3. tölul. er kveðið á um að þeim sem starfa við nauðsynlegustu öryggisgæslu og heilbrigðisþjónustu skuli eigi heimilt að taka þátt í verkfalli. Efnislega er hér hliðstætt ákvæði og nú er í lögum um kjarasamninga BSRB en í stað þess, að í þeim lögum var sérstakri nefnd, kjaradeilunefnd, falið að úrskurða hverjir skyldu starfa á grundvelli þessa ákvæðis, er hér farin sú leið að birtur verður árlega listi um störf þessi sem byggður er á samkomulagi aðila.

Tilgangurinn með þessari breytingu er sá að losna við þær deilur sem snerust um störf þeirrar nefndar í síðasta verkfalli og ætla má að erfitt sé að útiloka að upp komi ef slík nefnd er að störfum þegar verkfall er skolið á.

Fylgiskjal með frumvarpinu er listi um þau störf sem aðilar eru sammála um að eigi að skipa slíka skrá. Skrá þessum er síðan ætlað að vera fyrirmynd að hliðstæðum listum sem ekki hefur unnist tími til að fullgera.

Með samkomulagi aðila um stefnumarkandi skrár og samráð er dregið úr hættu á ágreiningi um viðkvæm og vandasöm mál.

Gert er ráð fyrir árlegri endurskoðun á skráum þessum í samráði aðila. Samkomulag er um að þær verði birtar í B-deild Stjórnartíðinda. Verði ágreiningur um einstakar breytingar er gert ráð fyrir að þær verði lagðar fyrir Félagsdóm er skeri úr honum til fullnustu. Ákvæði þessa töluliðar þarf að skoða í tengslum við efni 20. gr. sem fjallar um aðra þætti undanþágumála.

Efni 4.–6. tölul. er tekið úr nógildandi reglugerð um samninga sveitarfélaga og eiga þeir sér efnislega hliðstæðu í störfum hjá ríkinu sem falla undir 1. tölul. Gert er ráð fyrir að á lista yfir forstöðumenn atvinnu- og þjónustustofnana sveitarfélaga verði stofnanir sem eru hliðstæðar þeim ríkisstofnunum sem undir sams konar ákvæði falla en listi yfir þær hefur verið gerður og er fylgiskjal með frumvarpi þessu.

Um 20. gr.

Þrátt fyrir þær undantekningar frá verkfalli, sem byggjast á 3. tölul. 19. gr., má gera ráð fyrir að í verkfalli geti komið upp þær aðstæður sem kalli á víðtækari undanþágu. Í þeim tilgangi að bregðast við slíkum aðstæðum er í 20. gr. ákvæði um heimild til þess að kalla starfsmenn til vinnu í þeim tilgangi að afstýrt verði neyðarástandi. Ekki þótti rétt að freista þess að skilgreina það nánar í lögum þessum. Undir það falla m.a. viðgerðir og viðhald á fjarskiptakerfum og veitukerfum, búnaði lögreglu- og sjúkrahúsana, svo og birgðadreifing til þeirra aðila sem eiga að halda uppi störfum samkvæmt 3. tölul. 19. gr. Mat nefndar skv. 21. gr. er endanlegt.

Um 21. gr.

Í grein þessari er kveðið á um að undanþágur skv. 20. gr. verði ákveðnar af tveggja manna nefnd sem aðilar að kjaradeilu setji og þurfa þeir að vera sammála um kvaðningu til vinnu. Er hér í reynd um að ræða hliðstæðu við veitingu undanþága í verkföllum almennra stéttarfélagum.

Um 22. gr.

Hér er gert ráð fyrir að þau stéttarfélög sem hafa samnings- og verkfallsrétt semji einnig um laun þeirra félaga sinna sem óheimilt er að gera verkfall skv. 3. tölul. 19. gr. Hins vegar er gert ráð fyrir að stéttarfélag geti krafist og fengið úrskurð gerðardóms um þá starfsmenn sem undir aðra töluliði 19. gr. falla.

Um 23. gr.

Í grein þessari felst að einungis þeir sem starfa hjá þeim vinnuveitendum sem tiltekinn kjarasamningur tekur til geta tekið ákvarðanir um hann, svo sem samþykkt uppsögn og boðun verkfalls. Getur þar verið um að ræða eitt félag að hluta eða heild eða fleiri félög að hluta eða heild eftir því hvernig aðild að viðkomandi kjarasamningi var háttáð.

Um 24. og 25. gr.

Óbreytt frá gildandi lögum.

Um IV. kafla.

Í gildandi lögum nr. 62/1985, um kjarasamninga opinberra starfsmanna, og lögum nr. 29/1976, um kjarasamninga BSRB, er valdsvið Félagsdóms skilgreint með ólíkum hætti um nokkur atriði. Í IV. kafla frumvarpsins er lagt til að hlutverk Félagsdóms verði samræmt að þessu leyti, auk þess sem breytt skipan samningsréttarmála leiðir til þess að æskilegt telst að hlutverk Félagsdóms sé að sumu leyti aukið frá því sem nú er.

Um 26. gr.

Ákvæði 1. tölul. 1. mgr. 26. gr. felur í sér nýmæli. Í því felst meðal annars að stéttarfélag, sem telur sig fullnægja skilyrðum til að eiga samningsaðild skv. 5. gr., getur höfðað mál fyrir Félagsdómi til viðurkenningar á samningsrétti sínum.

Efnisatriði 2. tölul. 1. mgr. er í lögum nr. 29/1976 en orðalagi er breytt til að taka af hugsanleg tvímæli. Í ákvæðinu felst meðal annars að heimilt er að höfða mál þótt boðaðri vinnustöðvun hafi verið frestað eða að vinnustöðvun sé þegar afstaðin, enda sé mál höfðað án ástæðulausrar tafar.

Ákvæði 3. og 4. tölul. 1. mgr. er eins og í gildandi lögum, en í 5. tölul. felst nýmæli og um leið er aukið hlutverk Félagsdóms þar sem dómnum er þar falið að skera úr ágreiningi sem kann að rísa um breytingar á þeim skráum um undanþágur frá verkfalli sem gera skal skv. 19. gr. þessara laga og 29. gr. laga nr. 38/1954.

Ákvæði 6. tölul. felur í sér heimild fyrir samningsaðila, sambærilega þeirri sem felst í 3. tölul. 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur.

Í 2. mgr. er fjallað um mál sem varða félagsaðild opinberra starfsmanna. Í gildandi lögum er gert ráð fyrir að Félagsdómur fjalli um mál sem varða félagsréttindi ríkisstarfsmanna.

Með 3. mgr. 26. gr. er lagt til að í lögin verði tekin sams konar heimild og felst í 6. tölul. 1. mgr. 26. gr. enda þótt ekki sé um deilur milli samningsaðila að ræða. Rétt þykir að hafa opna heimild til að koma slíkum deilumálum fyrir Félagsdóm séu aðilar um það sammála.

Um 27. gr.

Í 27. gr. frumvarpsins er fjallað um aðild máls fyrir Félagsdómi, tilnefningu á dómurum og hæfi dómara. Þar sem fjallað er um heildarsamtök stéttarfélaganna er átt við Bandalag kennarafélaga, launamálaráð BHMR og Bandalag starfsmanna ríkis og bæja. Ekki er fyrir það girt að ný heildarsamtök stéttarfélaganna geti síðar orðið til og öðlast rétt til tilnefningar á dómara í Félagsdóm samkvæmt greininni.

Samkvæmt greininni er lagt til það nýmæli að stéttarfélög skuli sjálf vera aðilar mála en ekki heildarsamtök stéttarfélaganna fyrir þeirra hönd. Í niðurlagi greinarinnar er enn fremur nýmæli sem lýtur að hæfi hinna tilnefndu dómara.

Um 28.–30. gr.

Ákvæði greinanna eru óbreytt frá gildandi lögum að öðru leyti en því að nú er gert ráð fyrir að kjósa megi trúnaðarmann sameiginlega fyrir fámenna vinnustaði.

Um 31.–33. gr.

Ákvæðin eru óbreytt frá gildandi lögum. Enn fremur er í gildi bókun með samningi fjármálaráðherra og BSRB frá 20. ágúst 1980 sem tryggir starfsmönnum sjálfseignarstofnana sem lögin taka til sama rétt.

Um 34. gr.

Samkomulag er um sameiginlegar kjararannsóknir og í greininni er ákvæði um nefnd er sinni því verkefni.

Um 35. gr.

Greinin þarfnast ekki skýringar.

Um 36. gr.

Með samþykkt laga þessara falla úr gildi lög sem nú gilda um kjarasamninga opinberra starfsmanna. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 236/1976, með síðari breytingum.

Um ákvæði til bráðabirgða.

Ákvæði þetta á að tryggja að ekki verði samningslaust frá því að eldri lög falla úr gildi þar til gerðir hafa verið samningar samkvæmt þessum lögum.

Fylgiskjal 1.

Listi yfir forstöðumenn stofnana skv. 5. og 6. tl. 29. gr. laga nr. 38/1954.

Stofnun	Staða
Forsætisráðuneyti Húsameistari ríkisins	Húsameistari ríkisins Skrifstofustjóri
Menntamálaráðuneyti Háskóli Íslands	Háskólaritari Kennslustjóri Forstöðumaður Forstöðumaður Framkvæmdastjóri Forstöðumaður Forstöðumaður Forstöðumaður Forstöðumaður Forstöðumaður Framkvæmdastjóri Rektorar, skólameistarar og skólastjórar (til starfa annarra en kennslu) Aðstoðarskólameistarar og yfirkennarar (til starfa annarra en kennslu)
Reiknistofnun H.Í. Tilraunastöð háskólans að Keldum Raunvísindastofnun háskólans Stofnun Árna Magnússonar Íslensk málstöð Órnefnastofnun Orðabók háskólans Náttúrufræðistofnun Rannsóknaráð ríkisins Menntaskólar, fjölbrautaskólar, framhaldsskólar	Konrektor Skólastjóri Námsgagnastjóri Framkvæmdastjóri Rektor Skólastjórar (til starfa annarra en kennslu) Yfirkennarar (til starfa annarra en kennslu) Skólastjórar (til starfa annarra en kennslu) Yfirkennarar (til starfa annarra en kennslu) Framkvæmdastjóri Forstöðumaður Framkvæmdastjóri Landsbókavörður Þjóðminjavörður Þjóðskjalavörður Forstöðumaður Forstöðumaður Forstöðumaður Forstöðumaður Framkvæmdastjóri Framkvæmdastjóri Útvarpsstjóri Framkvæmdastjóri hljóðvarps Framkvæmdastjóri sjónvarps
Kennaraháskóli Íslands Íþróttakennaraskóli Íslands Námsgagnastofnun Iðnfræðsluráð Tækniskóli Íslands Þjálfunarskólar og hæfingarskólar ríkisins	Fjármálastjóri Þjóðleikhússtjóri Fjármálastjóri Framkvæmdastjóri Framkvæmdastjóri
Grunnskólar	
Barnaverndarráð Unglingaheimili ríkisins Lánasjóður íslenskra námsmanna Landsbókasafn Íslands Þjóðminjasafn Íslands Þjóðskjalasafn Íslands Listasafn Ásgríms Jónssonar Listasafn Einars Jónssonar Listasafn Íslands Kvikmyndasafn Íslands Blindrabókasafn Íslands Náttúruverndarráð Kvikmyndasjóður Íslands Ríkisútvarp	
Þjóðleikhús	
Sinfóníuhljómsveit Íslands Menningarsjóður	

Útanríkisráðuneyti

Lögreglustjórinn á Keflavíkurflugvelli
Flugmálastjórn Keflavíkurflugvelli

Fríhöfnin
Sólunefnd varnarliðseigna

Landbúnaðarráðuneyti

Rannsóknastofnun landbúnaðarins

RALA-tilraunastöðvar

Skógrækt ríkisins
Landgræðsla ríkisins
Sauðfjárveikivarnir
Veidimálaskrifstofan
Landbúnaðarskólar

Grænfóðurverksmiðjur
Laxeldisstöðin í Kollafirði
Einangrunarstöð holdanauta í Hrísey

Áburðarverksmiðjan

Sjávarútvegsráðuneyti

Aflatryggingasjóður
Hafrannsóknastofnun

Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins
Ríkismat sjávarafurða

Skrifstofa rannsóknastofnana atvinnuveganna
Síldarverksmiðjur ríkisins

Dómsmálaráðuneyti

Lögreglustjórinn í Reykjavík
Sýslumenn og bæjarfógetar
Hegningarhúsið í Reykjavík
Vinnuhælið Litla-Hrauni

Fangelsi Síðumúla
Skilorðseftirlit ríkisins
Bifreiðaeftirlit ríkisins

Almannavarnir
Umferðarráð
Löggildingastofan

Félagsmálaráðuneyti

Skipulagsstjóri ríkisins

Málefni fatlaðra, sambýli, vistheimili,
þjónustumiðstöðvar og meðferðarheimili
Styrktarfélag vangefinna, sambýli og vistheimili
Skálatún, Mosfellssveit
Sólheimar, Grímsnesi

Greiningarstöð ríkisins
Brunamálastofnun

Aðalfulltrúi
Flugvallarstjóri
Skrifstofustjóri
Framkvæmdastjóri
Forstjóri

Forstjóri
Aðstoðarforstjóri
Tilraunastjórnar/bústjórnar
Skógræktarstjóri
Landgræðslustjóri
Framkvæmdastjóri
Veidimálastjóri
Skólastjórnar
Yfirkennarar
Verksmiðjustjóri
Stöðvarstjóri
Framkvæmdastjóri
Bústjóri
Forstjórnar

Framkvæmdastjóri
Forstjóri
Aðstoðarforstjóri
Forstjóri
Fiskimatsstjóri
Skrifstofustjóri
Forstöðumaður
Framkvæmdastjóri
Skrifstofustjóri
Verksmiðjustjórnar

Aðalfulltrúi
Aðalfulltrúar
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Yfirfangavörður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Aðalfulltrúi
Framkvæmdastjóri
Framkvæmdastjóri
Forstöðumaður

Skipulagsstjóri
Yfirarkitekt

Forstöðumenn
Forstöðumenn
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Aðstoðarforstöðumaður
Forstöðumaður
Brunamálastjóri

Jafnréttisráð
Vinnueftirlit ríkisins
Húsnæðisstofnun ríkisins

Framkvæmdastjóri
Forstjóri
Framkvæmdastjóri
Aðstoðarframkvæmdastjóri

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti
Tryggingastofnun ríkisins

Landlæknisembættið
Tryggingaefirlitið
Hollustuvernd ríkisins
Sjónstöð Íslands
Geislavarnir ríkisins
Heilsugæslustöðvar
Áfengisvarnaráð
Skólar heilbrigðisstétta

Forstjóri
Skrifstofustjóri
Aðstoðarlandlæknir
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Héraðslæknar
Áfengisvarnaráðunautur
Skólastjórar
Yfirkennarar
Forstöðumaður
Aðstoðarforstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Forstöðumaður
Aðstoðarforstöðumaður
Forstöðumaður
Framkvæmdastjóri stjórnunarviðs
Framkvæmdastjóri tæknisviðs

Gæsluvistarhælið Gunnarsholti

Kristnesspítali
Tjaldanes
Heyrnar- og talmeinstöð
Þvottahús ríkisspítala

Eldhús ríkisspítala
Skrifstofa ríkisspítala

Fjármálaráðuneyti

Ríkisskattstjóri
Skattstofur

Vararíkisskattstjóri
Skattstjórar
Skrifstofustjórar
Formaður
Skrifstofustjóri
Skrifstofustjóri
Skrifstofustjóri
Forstjóri
Yfirverkfræðingur
Forstöðumaður
Yfirverkfræðingur
Forstjóri
Fjármálastjóri
Lyfsólustjóri
Forstjóri
Skrifstofustjóri
Forstöðumaður

Ríkisskattanefnd

Tollstjórinn í Reykjavík
Tollgæslan í Reykjavík
Fasteignamat ríkisins

Framkvæmdadeild Innkaupastofnunar ríkisins

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins

Lyfjaverslun ríkisins
Innkaupastofnun ríkisins

Borgartún 6

Samgönguráðuneyti

Vegagerð ríkisins
Vita- og hafnarmálaskrifstofa

Aðstoðarvegamálastjóri
Vita- og hafnarmálastjóri
Forstöðumaður tæknideildar
Forstöðumaður
Siglingamálastjóri
Skrifstofustjóri
Framkvæmdastjóri
Varaflugmálastjóri
Ferðamálastjóri
Veðurstofustjóri
Forstjóri

Vitastofnun
Siglingamálastofnun

Sjóslýsanefnd
Flugmálastjórinn
Ferðamálaráð
Veðurstofa Íslands
Landmælingar Íslands

Póst- og símamálastofnunin	Aðstoðarpóst- og símamálastjóri Framkvæmdastjórar Umdæmisstjórar Símtjórin í Reykjavík Póstmeistarinn í Reykjavík Forstjóri Framkvæmdastjóri Forstjóri Forstjóri
Skipaútgerð ríkisins	
Sérleyfissjóður Ferðaskrifstofa ríkisins	
Iðnaðarráðuneyti Iðntæknistofnun Íslands Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins	Forstjóri Forstjóri Aðstoðarforstjóri Forstöðumaður stjórnunarsviðs Rafmagnseftirlitsstjóri Forstjóri Skrifstofustjóri Forstöðumaður fjármálasviðs Forstöðumaður tæknisviðs Forstjórar
Orkustofnun Rafmagnseftirlit ríkisins Ríkisprensmiðjan Gutenberg	
Rafmagnsveitur ríkisins	
Sementsverksmiðja ríkisins	
Viðskiptaráðuneyti Verðlagsstofnun	Varaverðlagsstjóri

Fylgiskjal 2.

Starfsheitaskrá skv. 3. tl. 19. gr. laga um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

Stofnun	Störf
Menntamálaráðuneyti Öskjuhlíðarskóli — fjölskylduheimili Stofnun Árna Magnússonar Tilraunastöð í meinafræði Keldum	Starfsmenn við sólarhringsvistun Naturverðir Störf við umhirðu dýra, 4 menn Framleiðsla og dreifing lyfja, 5 menn Frumurækt, 2 menn Húsvörður Yfirverkfræðingur Umsjónarmaður Skúlagötu 4 Húsvörður Naturverðir Útvarpsþulir Útsendingarstjóri Símaverðir
Landsbókasafn Ríkisútvarp	
Landbúnaðarráðuneyti Bændaskólinn á Hólum Bændaskólinn á Hvanneyri Laxeldisstöðin í Kollafirði	Loðdýrahirðir Fjósameistari Eldismaður
Dórmálaráðuneyti Almannavarnir	Fulltrúi og aðrir starfsmenn

Félagsmálaráðuneyti

Málefni fatlaðra, sambýli, vistheimili,
þjónustumiðstöðvar og meðferðarheimili
Styrktarfélag vangefinna, sambýli og vistheimili
Skálatún, Mosfellssveit
Sólheimar, Grímsnesi

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti

Heilsugæslustöðvar

Ríkisspítalar

Starfsmenn við sólarhringsvistun
Starfsmenn við sólarhringsvistun
Starfsmenn við sólarhringsvistun
Starfsmenn við sólarhringsvistun

Hjúkrunarforstjórar á H-2 stöðvum
Yfirlæknar á H-2 stöðvum
Læknar á H-1 stöðvum
Yfirlæknar sem eru framkvæmdastjórar sviða
Hjúkrunarforstjórar
Starfsmannastjóri
Deildarstjóri launadeildar
Starfsmenn tölvudeildar (3)
Bráðadeildir
Gjörgæsludeild
Vökudeild og fæðingardeild
Bráðamóttaka
Skurðstofa, 4 skurðhjúkrunarfræðingar
1 sjúkraliði og 2 svæfingahjúkrunarfræðingar
Bráðamóttökudeild á geðdeild
Bráðamóttaka á göngudeild geðdeildar
Meðferðardeildir
Tvær lyflækningadeildir
Ein handlækningadeild
Ein barnadeild
Legudeildir geðgeildar
Barnageðdeild
Lungnadeild Vífilstöðum
Tvær öldrunarlækningadeildir og Kristnes
Kópavogshæli og Tjaldanes
Krabbameinslækningadeild
Vífilsstaðir, ein deild
Stoðdeildir, starfi eins og á stórhátíðum
Blóðbanki
Rannsóknastofur
Röntgendeild
Endurhæfingardeild
Símaverðir
Yfirmatráðskonur í eldhúsi (3)
Lyfjafræðingur í apóteki
Vakt- og flutningadeild
Tæknideild
Fimm starfsmenn Landsp. og einn á Kristnesi
Eðlisfræði- og tæknideild
Tveir verkfræðingar
Tveir rafeindatæknar
Upplýsingar
Þvottahús, vélstjóri og tveir þvottamenn
Sóttþreinsunardeild
Tveir hjúkrunarfræðingar

Fjármálaráðuneyti
ÁTVR-Borgartún 7

Lyfjaverslun ríkisins

Samgönguráðuneyti
Vegagerð ríkisins

Vitastofnun
Flugmálastjórn

Veðurstofa Íslands

Póst- og símamálastofnunin

Umsjónarmenn
Næturveiðir
Starfsmenn við afgreiðslu lyfja

Starfsmannastjóri
Deildarstjóri launadeildar
Rekstrarstjórar
Héraðsstjórar
Vegaeftirlitsmenn 3
Vitaveiðir
Framkvæmdastjóri loftferðaeftirlits
Deildarstjóri loftferðaeftirlits
Flugumferðarstjórar
Aðstoðarmenn í flugstjórn
Flugvallaveiðir
Flugvallaeftirlitsmenn
Slökkviliðsmenn
Eftirlitsmaður vinnuvéla
Radíóeftirlitsmenn
Flugradíómenn
Raftæknifulltrúar
Yfirverkstjóri
Eftirlitsmaður flugöryggistækja
Verkstjóri eftirlitsmanna
Deildarstjóri flugprófanadeildar
Deildarstjóri radíódeildar
Umdæmisstjórar
Yfirdeildarstjóri, veðurspárdeild
Verkefnisstjóri, veðurspárdeild
Eftirlitsmenn, veðurspárdeild
Rannsóknarmenn Keflavíkurflugvelli
Deildarstjóri, tölvudeild
Veðurathugunarmenn Hveravöllum
Fjármáladeild
Aðalendurskoðandi
Aðalgjaldkeri
Birgðastjóri
Yfirviðskiptafræðingur, hagdeild
Tæknideild
Yfirverkfræðingur, tæknirekstrardeild
Yfirdeildarstjóri mælistofu
Símvirkjameistarar mælistofu
Deildarverkfræðingur, gervihnattarviðskipti
Aðstoðarframkvæmdastjóri, radíódeild
Deildarstjóri (tæknifr.), radíódreifistöðvar
Yfirdeildarstjóri radíódreifistöðvar
Deildarstjóri (tæknifr.), radíósendistöðvar
Yfirdeildarstjóri radíósendistöðvar
Yfirverkfræðingur II, sambandadeild
Yfirverkfræðingur I, línur
Yfirdeildarstjóri, línur
Deildarverkfræðingur, radíóleiðir
Deildarstjóri (tæknifr.), fjölsímadeild
Yfirdeildarstjóri, fjölsímadeild
Yfirverkfræðingur II, sjálfvirkar sírstöðvar
Yfirverkfræðingur I, sjálfvirkar sírstöðvar
Yfirdeildarstjóri, sjálfvirkar sírstöðvar

Umsýsludeild
 Umsjónarmenn húsa
 Starfsmannadeild
 Yfirviðskiptafræðingur
 Deildarstjóri launadeildar
 Viðskiptadeild
 Yfirviðskiptafræðingur Póstgíróstofu
 Símsstöðin í Reykjavík
 Yfirdeildarstjóri ritsíma
 Yfirvarðstjóri ritsíma
 Yfirumsjónarmaður ritsíma
 Símritari (1)
 Ritsímaritari (1)
 Yfirvarðstjóri langlínu
 Varðstjórar langlínu
 Talsímaverðir langlínu, einn á hverri vakt
 Yfirumsjónarmaður talsambands við útlönd
 Talsímaverðir talsambands, einn á hverri vakt
 Yfirdeildarstjóri sjálfvirkra símsstöðva
 Naturverðir sjálfvirkra símsstöðva (3)
 Yfirdeildarstjóri, bilanatilkygningar
 Deildarstjóri, eftirlit og viðgerðir
 Deildarstjóri (tæknifr.) línudeild
 Póststofan í Reykjavík
 Deildarstjóri bögglaeildar
 Vestmannaeyjar
 Stöðvarstjóri
 Yfirumsjónarmaður
 Símritari
 Umdæmi II
 Umdæmistæknifræðingur
 Ísafjörður
 Stöðvarstjóri
 Yfirumsjónarmaður með símrítun
 Símritari
 Varðstjóri
 Talsímavörður
 Umdæmi III
 Umdæmistæknifræðingur
 Akureyri
 Stöðvarstjóri
 Varðstjórar
 Talsímaverðir, einn á vakt
 Siglufjörður
 Stöðvarstjóri
 Yfirumsjónarmaður með símrítun
 Yfirsímrítarar
 Umdæmi IV
 Umdæmistæknifræðingur
 Höfn
 Stöðvarstjóri
 Yfirumsjónarmaður með símrítun
 Loftskeytamaður
 Ritsímarítarar

Neskaupstaður
 Stöðvarstjóri
 Yfirumsjónarmaður með símritun
 Loftskeytamaður
 Ritsímaritarar
 Radíóflugþjónusta Gufunesi
 Stöðvarstjóri
 Yfirdeildarstjóri
 Yfirvarðstjórar
 Símvirkjaverkstjóri
 Tæknifulltrúi
 Símvirki
 Yfirumsjónarmenn
 Eftirlitsmenn með radíóflugþjónustu
 Yfirsímrítarar
 Símrítarar
 Loftskeytamenn
 Bifreiðastjórar
 Iðnaðarmaður
 Strandstöðvadeildin Gufunesi
 Yfirdeildarstjóri
 Símvirkjaverkstjóri
 Yfirumsjónarmenn
 Yfirsímrítarar
 Símrítarar
 Loftskeytamenn
 Næturverðir við talstöðvarþjónustu
 Rjúpnahæð
 Stöðvarstjóri
 Vatnsendi
 Stöðvarstjóri
 Símvirkjameistarar (3)
 Lóranstöðin Gufuskálum
 Stöðvarstjóri
 Tæknifulltrúi III
 Yfirvélstjóri
 Flokksstjóri
 Umsjónarmaður
 Símvirki
 Verkstjóri iðnaðarmanna
 Vélgæslumenn (6)
 Loranmonitor Keflavíkurflugvelli
 Stöðvarstjóri
 Varðstjórar (4)
 Símvirkjameistarar
 Gæslumaður

Iðnaðarráðuneyti
 Rafmagnsveitur ríkisins

Rafveitustjórar 3
 Rafveitustjórar 2
 Rafveitustjórar 1
 Símaörður í Reykjavík og umdæmum
 Vélgæslumenn virkjana
 Veitugæsla Akureyri